

Преюдициално запитване от Sąd Najwyższy (Полша), постъпило на 10 март 2020 г. — BM, DM, EN/Getin Noble Bank S.A.

(Дело C-132/20)

(2020/C 209/17)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страни в главното производство

Ищици: BM, DM, EN

Ответник: Getin Noble Bank S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 2, член 4, параграф 3, член 6, параграфи 1 и 3 и член 19, параграф 1, втора алинея от Договора за Европейския съюз (наричан по-нататък „ДЕС“) във връзка с член 47, параграфи 1 и 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), член 267, трета алинея ДФЕС, член 38 от Хартата и член 7, параграфи 1 и 2 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че независим и безпристрастен съд, притежаващ съответната квалификация по смисъла на правото на Европейския съюз, е орган, в който заседава лице, назначено за първи или последващ път (в съд от по-горна инстанция) на съдийска длъжност от политически орган на изпълнителната власт на държава с тоталитарна, недемократична, комунистическа система на управление („Държавен съвет на Полската народна република“) по предложение на министъра на правосъдието на тази държава, по-специално с оглед на 1) липсата на прозрачност на критериите за назначаване, 2) възможността за освобождаване на съдията по всяко време, 3) липсата на участие в процедурата по назначаване нито на орган на самоуправление на съдиите, нито на 4) съответни органи на публичната власт, сформирани след демократични избори, което може да накърни доверието, което правосъдието трябва да вдъхва в демократичното общество?
- 2) Има ли значение за отговора на въпроса, изложен в точка 1, обстоятелството, че назначаването като съдия на последващи съдийски длъжности (в съдилища от по-горна инстанция) е можело да стане поради признаване на определен период на работа (трудов стаж) и въз основа на оценка на работата на длъжността, на която това лице е било назначено поне първоначално от политическите органи, посочени в точка 1 и по описаната в тази точка процедура, което може да накърни доверието, което правосъдието трябва да вдъхва в демократичното общество?
- 3) Има ли значение за отговора на въпроса, изложен в точка 1, обстоятелството, че назначаването като съдия на последващи съдийски длъжности (в съдилища от по-горна инстанция, с изключение на Sąd Najwyższy — Върховен съд) не е зависело от полагане на клетва от страна на съдията за съблюдаване на ценностите на демократичното общество, а лицето, назначавано за първи път е давало обещание да бъде пазител на политическия строй на комунистическата държава и така наречената „народна правова държава“, което може да накърни доверието, което правосъдието трябва да вдъхва в демократичното общество?
- 4) Трябва ли член 2, член 4, параграф 3, член 6, параграфи 1 и 3 и член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47, параграфи 1 и 2 от Хартата, член 267, трета алинея ДФЕС, член 38 от Хартата и член 7, параграфи 1 и 2 от Директива 93/13 да се тълкуват в смисъл, че независим и безпристрастен съд, притежаващ съответната квалификация по смисъла на правото на Европейския съюз, е орган, в който заседава лице, назначено за първи или последващ път (в съд от по-горна инстанция) на съдийска длъжност при грубо нарушаване на конституционните разпоредби на държава — членка на Европейския съюз, предвид несъответстващото на конституцията на държавата членка сформирание на органа, излъчил това лице като кандидат, който впоследствие е назначен на съдийска длъжност (Krajowa Rada Sądownictwa — Национален съдебен съвет), което несъответствие е било потвърдено от конституционния съд на държавата — членка на Европейския съюз, и което съответно може да накърни доверието, което правосъдието трябва да вдъхва в демократичното общество?

- 5) Трябва ли член 2, член 4, параграф 3, член 6, параграфи 1 и 3 и член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47, параграфи 1 и 2 от Хартата, член 267, трета алинея ДФЕС, член 38 от Хартата и член 7, параграфи 1 и 2 от Директива 93/13 да се тълкуват в смисъл, че независим и безпристрастен съд, притежаващ съответната квалификация по смисъла на правото на Европейския съюз, е орган, в който заседава лице, което е назначено на съдийска длъжност за първи или последващ път (в съд от по-горна инстанция) и е излъчено като кандидат, предложен за назначаване на тази длъжност в процедурата пред органа, оценяващ кандидатите (Krajowa Rada Sądownictwa), ако процедурата не отговаря на критериите за публичност и прозрачност на правилата за подбор на кандидатите, което може да накърни доверието, което правосъдието трябва да вдъхва в демократичното общество?
- 6) Трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея, член 2, член 4, параграф 3 и член 6, параграф 3 ДЕС във връзка с член 47, параграфи 1 и 2 от Хартата, член 267, трета алинея ДФЕС, член 38 от Хартата и член 7, параграфи 1 и 2 от Директива 93/13 да се тълкуват в смисъл, че съдът от последна инстанция на държавата — членка на Европейския съюз (Sąd Najwyższy), за да гарантира ефективната съдебна защита като средство за предотвратяване на постоянното прилагане на неравноправни клаузи в договори, сключвани от продавачи и доставчици с потребители, е длъжен да извършва служебно на всеки етап от производството преценка:
- а) дали отговаря на критериите за посочения в точки 1 и 4 независим и безпристрастен съд, притежаващ съответната квалификация по смисъла на правото на Европейския съюз, независимо от значението на преценката на критериите, отбелязани в тези точки, за съдържанието на решението дали договорна клауза е неравноправна, а също така,
- б) дали производството пред посочения в точки 1 и 4 съд е валидно?
- 7) Трябва ли член 2, член 6, параграфи 1 и 3 и член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47, параграфи 1 и 2 от Хартата, член 267, трета алинея ДФЕС, член 38 от Хартата и член 7, параграфи 1 и 2 от Директива 93/13 да се тълкуват в смисъл, че установяването на липсата на независимост на съда или на заседаващия в него съдия предвид обстоятелствата, посочени в точки 1—5, в съответствие с правото на Европейския съюз може да бъде възпрепятствано от конституционни разпоредби на държавата — членка на Европейския съюз, посветени на устройството на съдилищата или назначаването на съдии и недопускащи преценка на валидността на назначаването на съдията?

(¹) ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 11 март 2020 г. — European Pallet Association eV/PHZ BV

(Дело C-133/20)

(2020/C 209/18)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Касатор: European Pallet Association eV

Ответник по касационната жалба: PHZ BV

Преюдициални въпроси

- 1) а) Необходимо ли е за успешното позоваване на член 13, параграф 2 от Регламента относно марката на Общността (¹) последващото търгуване на съответните маркови продукти да засяга или да може да засегне една или няколко от [...] функциите на марката [(и по-специално функциите на марката да указва произход и да гарантира качество, както и комуникационната, инвестиционната и рекламната ѝ функции)?